

**Наръчник за адвокати
относно правото на
информация, правото
на достъп до адвокат
и правото на правна
ПОМОЩ**

Съдържание

Цел на брошурата	03
Преглед на директивите	04
Добри практики	08
Практически предизвикателства и подходящи процедури	09
Относно Директива 2012/13/ЕС – Право на информация	10
Проверка, която трябва да бъде извършена от защитника при пристигането	10
Какво става, ако някои „съществени документи“ за оспорване на ареста или задържането бъдат предоставени, но други релевантни материали останат задържани от прокурора като несъществени?	12
Относно Директива 2013/48/ЕС – Право на достъп до адвокат	13
Какво става, ако уличаващи изявления са направени в контекста на полицейски разпит съгласно дерогацията по член 3, параграф 6 (т.е. без присъствието на адвокат)?	14
Относно Директива 2016/1919/ЕС – Право на правна помощ	17
Какво става, ако назначеният от държавата адвокат за правна помощ в процедурите по ЕЗА няма опит с ЕЗА или езикови умения?	17
Обхват на FULL-PROOF	18

ЦЕЛ НА БРОШУРАТА

Настоящата брошура предлага обзор на три ключови инструмента на Европейския съюз (ЕС) в областта на правото на защита: Директива 2012/13/ЕС относно правото на информация в наказателното производство, Директива 2013/48/ЕС относно правото на достъп до адвокат и Директива 2016/1919/ЕС относно правната помощ. Тя разглежда често срещани практически проблеми, с които се сблъскват адвокатите и другите специалисти в областта на наказателното правосъдие, като илюстрира как тези директиви следва да се прилагат в реални случаи. По този начин тя има за цел да подкрепи ефективното упражняване на правата на заподозрените и обвиняемите лица и да насърчи справедливи и ефективни наказателни производства в целия ЕС.

Тя е предназначена предимно за практикуващи адвокати в областта на наказателното право, работещи в България, и е особено подходяща за онези, които съветват или представляват заподозрени и обвиняеми лица от най-ранните етапи на контакт с полицията до съдебния процес (и евентуално последващо обжалване).

Тя се основава на предпоставката, че достъпът до ясна, достъпна и практична информация може да подпомогне спазването на правата, установени в тези директиви на ЕС.

Тези директиви са част от „**Пътната карта за процесуалните права**“, приета през 2009 г., която има за цел да укрепи процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица в наказателните производства. Пътната карта обхваща също **правото на устен и писмен превод, презумпцията за невиновност и правото на присъствие на съдебния процес**, както и **процесуалните гаранции за деца, които са заподозрени или обвиняеми**. Пътната карта беше включена в Стокхолмската програма на ЕС, в която Европейският съвет подчерта, че защитата на правата на заподозрени и обвиняеми лица е основна ценност на Съюза и е от съществено значение за поддържането на взаимното доверие между държавите членки.

ПРЕГЛЕД НА ДИРЕКТИВИТЕ

Директива 2012/13/ЕС относно **правото на информация** в наказателното производство установява минимални правила за гарантиране, че заподозрените и обвиняемите трябва да бъдат незабавно информирани за (i) своите процесуални права, (ii) причините за ареста/обвинението и (iii) да им бъде предоставен достъп до документите по делото навсякъде в ЕС. По отношение на процесуалните права, те трябва да бъдат незабавно информирани за най-малко следното:

- ✓ Достъп до адвокат
- ✓ Правото на безплатна правна консултация
- ✓ Правото да бъдат информирани за обвинението
- ✓ Правото на устен и писмен превод
- ✓ Правото да запазят мълчание

Освен това, при арест или задържане, **на заподозрените или обвинените лица трябва да бъде предоставено писмено писмо за правата им, написано на ясен и прост език**, като те трябва да имат възможност да го прочетат и да го задържат при себе си. Това писмо трябва да включва, в допълнение към посочените по-горе права, следното:

- ✓ правото на достъп до материалите по делото;
- ✓ правото да се уведомят консулските власти и едно лице;
- ✓ правото на достъп до спешна медицинска помощ;
- ✓ максималния брой часове или дни, през които заподозрените или обвинените лица могат да бъдат лишени от свобода, преди да бъдат представени пред съдебен орган.

Примери за образец на писмо за правата в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест (ЕЗА) могат да бъдат намерени съответно в приложения 1 и 2 към [директивата](#).

Заподозрените и обвиняемите трябва също да бъдат информирани в достатъчна степен за престъпното деяние, в което са заподозрени или обвинени, за да могат ефективно да упражнят правото си на защита и да за се гарантира справедливост на производството. Те трябва също да бъдат информирани за причините за ареста или задържането, включително за конкретното престъпление.

На последно място, те (и техните адвокати) трябва да имат свободен достъп до основни документи, за да оспорят законността на ареста или задържането, както и до всички веществени доказателства (включително оправдателни), които се съхраняват от органите.

За по-подробно описание, моля, вижте Наръчника на Fair Trials за Директивата за правото на информация, достъпен [тук](#). За кратко представяне на основните точки от Директива 2012/13/ЕС, моля, вижте докладите на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) „[Права на практика: достъп до адвокат и процесуални права в наказателни производства и производства по европейска заповед за арест](#)“ и „[Права на заподозрени и обвинени лица в ЕС: превод, устен превод и информация](#)“ които включват специални раздели за правото на информация. Следният доклад от проекта на ЕС „От закона към практиката: укрепване на процесуалните права при полицейско задържане (ProRPC)“, който предоставя обзор на стандартите, регионалните предизвикателства и примери за обещаващи практики, също е достъпен [тук](#).

Директива 2013/48/ЕС относно **правото на достъп до адвокат** установява основни изисквания относно правата на заподозрени и обвинени лица в наказателни производства и в случаи на европейска заповед за арест. Тя се прилага от момента, в който лицето бъде уведомено от властите, че е заподозряно или обвинено в престъпление, до приключването на наказателното производство.

Тази директива се основава до голяма степен на принципите и стандартите, установени в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека, като например [делото Salduz срещу Турция \(2008 г.\)](#), според което достъпът до адвокат от първия полицейски разпит е основно изискване за справедлив процес и че ограниченията на това право като цяло невъзвратимо нарушават правата на защитата.

Член 3, параграф 2 уточнява, че обвиняемите или заподозрените имат право на достъп до адвокат без неоправдано забавяне, от най-ранния от следните моменти:

преди разпита от полицията или друг правоприлагащ или съдебен орган

когато органите извършват определени действия по разследването или събирането на доказателства

след задържане

когато лицето е призовано да се яви пред наказателен съд

Освен това трябва да се гарантира поверителната комуникация с адвоката, ефективното му участие по време на разпита и присъствието му при ключови действия по разследването. Директивата изисква също така, ако статутът на дадено лице се промени от свидетел на заподозрян, разпитът да бъде незабавно прекратен и лицето да бъде информирано за правата си, включително правото на достъп до адвокат. По отношение на процедурите по ЕЗА директивата гарантира достъп до адвокат в държавата на изпълнение и възможността за назначаване на такъв в държавата на издаване.

В извънредни случаи могат да бъдат допуснати определени временни дерогации, по-специално когато съществува „спешна необходимост да се предотвратят сериозни неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на дадено лице“ за действителни или потенциални жертви.

Директивата позволява също така на заподозрените или обвиняемите да се откажат от правото си на достъп до адвокат, при условие че отказът е доброволен, информиран, недвусмислен и може да бъде оттеглен по всяко време.

За по-подробно обяснение и кратък преглед на основните разпоредби можете да се запознаете със следните материали: докладът на Агенцията на Европейския съюз за основните права „[Права на практика: достъп до адвокат и процесуални права в наказателни производства и производства по европейска заповед за арест](#)“ и набор от инструменти на Fair Trials [относно Директивата за достъп до адвокат](#).

Директива 2016/1919/ЕС относно **правото на правна помощ** установява общи минимални стандарти за достъп до държавно финансирана правна помощ за заподозрени, обвиняеми и издирвани лица в производства по европейска заповед за арест. Нейното значение се състои в гарантирането на равен достъп до правосъдие и защитата на правото на справедлив процес.

Настоящата директива е тясно свързана с Директивата за правото на достъп до адвокат и има за цел да гарантира същото право чрез публично финансиране, т.е. финансиране от държава членка на помощта от адвокат, като по този начин позволява упражняването на правото на достъп до адвокат и осигурява неговата ефективност.

Тя се прилага за заподозрени или обвиняеми в наказателни производства, които се ползват от горепосоченото право на достъп до адвокат съгласно съответната директива и отговарят на един от трите допълнителни критерия:

Лицата са лишени от свобода.

Законът изисква да бъдат подпомагани от адвокат в съответствие с правото на ЕС или националното законодателство.

Са задължени или имат право да присъстват на разследване или събиране на доказателства.

Тя се прилага и за лица, за които е издадена европейска заповед за арест, които имат право на достъп до адвокат при арест от изпълняващата държава, както и за лица, които, макар и да не са били първоначално заподозрени или обвинени, са станали такива по време на разпита.

За да определят дали дадено лице разполага с достатъчно средства, за да заплати адвокат по наказателно производство, държавите членки могат да приложат проверка на доходите, проверка на целесъобразността или и двете. Във всеки случай проверката на целесъобразността се счита за изпълнена при следните обстоятелства: а) когато заподозряно или обвиняемо лице е представено пред компетентен съд или съдия, който да вземе решение за задържане на всеки етап от производството в рамките на приложното поле на настоящата директива; и б) по време на задържането.

Правната помощ трябва да бъде предоставена без неоправдано забавяне и най-късно:

Преди разпит от компетентния орган.

Преди да бъдат извършени каквито и да било действия по разследването или събирането на доказателства.

По-подробно описание и указания за прилагането на настоящата директива могат да бъдат намерени в [доклада на Комисията до Европейския парламент и Съвета](#), а както и в специализирани набори от инструменти за правна помощ, изготвени в рамките на проекти, финансирани от ЕС, и от неправителствени организации (например [наборът от инструменти за транспониране](#) на Fair Trials и Legal Experts Advisory Panel и [наборът от инструменти за Директивата за правна помощ](#)).

Българското законодателство не борави с термина „заподозряно лице“. Независимо от това, директивите на ЕС се прилагат когато лицето е задържано по данни за извършено престъпление или е призовано да дава обяснение за евентуална причастност към престъпление пред полицейски или други органи до образуването на наказателно производство. В такава ситуация то е „заподозряно лице“ по смисъла на директивите на ЕС. Обхватът на понятието „наказателно производство“ в българското законодателство е по-тесен от този в директивите.

ДОБРИ ПРАКТИКИ

FULL-PROOF, заедно с няколко други инициативи, успя да идентифицира добри практики, които се прилагат в държавите членки. По-долу ще намерите таблица с някои от тях.

Добри практики

Адвокатите могат да поискат дигитално копие или пълни копия от оригиналния файл, изпратени до техния офис, за да изготвят пълни копия и/или електронен файл, като използват собствените си технически средства, което подобрява пълния и бърз достъп до досиетата по делата за подготовка на защитата.

Онлайн платформа свързва адвокатите и заподозрените или обвиняемите лица преди първия им разпит от полицията и/или разследващия съдия.

Добри практики

Задължителна система за продължаващо образование, която изисква от адвокатите (включително адвокатите, предоставящи правна помощ) да посещават минимум 18 часа обучение годишно, за да поддържат знанията си актуални.

Създадени са програми за обучение за участниците в наказателните производства, свързани с настоящата директива.

Доставчиците на правна помощ съставят и публикуват информационни списъци с адвокати, включително тяхната експертиза, опит и езикови умения, които са достъпни в полицейските участъци, съдилищата и онлайн.

За допълнителни добри практики вижте
[Наръчника за добри практики на проекта FAIR](#)

ПРАКТИЧЕСКИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ПОДХОДЯЩИ ПРОЦЕДУРИ

Въпросите, подбрани в тази брошура, се основават на актуалната практика, както и на заключенията от различни семинари и кръгли маси, проведени в рамките на проекта FULL-PROOF. Те също така черпят значително от наборите от инструменти на Fair Trials, които подробно описват не само директивите, но и често срещани проблеми, възникващи при практическото им прилагане.

Предвид обширното съдържание и обхват на трите директиви, ние решихме да се съсредоточим върху един или два въпроса, основани на практически примери, при които правата на заподозрените или обвиняемите в предварителните етапи на наказателното производство (или производството по ЕЗА) не са били спазени. Взети са предвид някои често срещани предизвикателства, които бяха идентифицирани в предварителни интервюта с адвокати, и се прави опит да се покаже как те биха могли да се справят с такива ситуации и да гарантират, че подходящите процедури се спазват и са гарантирани по всяко време.

Относно Директива 2012/13/ЕС – Право на информация

Проверка, която трябва да бъде извършена от защитника при пристигането

Както е обяснено в [Наръчника за най-добри практики на проекта FAIR](#), тъй като заподозрените и обвиняемите често не разбират напълно своите процесуални права, защитниците имат **допълнителната отговорност** да предоставят информация и да обяснят подробно и по ясен начин процесуалните права.

В тази връзка те трябва да оценят заедно с клиентите си и другите заинтересовани страни, които вече са участвали в досъдебното производство (например полицията, но също и чрез наличните записи на такива уведомления), следното:

- Дали са им били предоставени писмени уведомления за техните права, например правото да запазят мълчание, да бъдат информирани за обвинението и т.н.;
- Дали изобщо са били информирани за правата си;
- Дали уведомлението за правата е било ефективно, като се има предвид езикът и формата му, моментът, в който е било предоставено, и начинът, по който е било предоставено (например ако е разубедило заподозрения или обвиняемия да упражни правата си).

Ако от тази оценка се стигне до заключението, че директивата е била нарушена, адвокатът трябва **да установи по какъв начин справедливостта на производството е била засегната от такова нарушение**. За тази цел трябва да бъдат зададени въпроси като следните:

Бяло ли е отменено правото на мълчание или на адвокат, без да е била предоставена предварително пълна информация?

Клиентът направил ли е самопризнание или е ли дал самоуличаващи показания, без да е знаел за правата си?

Позволили ли са тези първоначални показания по-нататъшни действия по разследването, които иначе не биха били предприети?

Важно е да се прави разграничение между позоваването на националното право и европейското право по отношение на потенциални нарушения като описаните по-горе. За да имате по-добра представа за разграничението, което трябва да се направи, задайте си следните въпроси:

След това **свържете нарушението с вредата** и **поискайте обезщетение** – това, което е предвидено в националното ви законодателство.

Ръководството за ползване на проекта „Cross Justice“ и докладът на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) **„Правата на практика: достъп до адвокат и процесуални права в наказателните производства и производствата по европейска заповед за арест“** са идентифицирали различни правни пътища за оспорване, например, на изявления, направени без присъствието на адвокат.

Такива са:

- ✓ подаване на жалба срещу полицейския служител;
- ✓ жалба за недопустимост на доказателства;
- ✓ заявление за нарушение на правата на обвиняемия;
- ✓ жалба в основното производство;
- ✓ искане за отмяна;
- ✓ обжалване;
- ✓ заявление, че показанията са дадени под натиск или заплаха;
- ✓ заявление, че е налице процесуално нарушение;
- ✓ жалба до надзираващия прокурор.

Какво става, ако някои „съществени документи“ за оспорване на ареста или задържането бъдат предоставени, но други релевантни материали останат задържани от прокурора като несъществени?

- 1 Изберете подходящия съд/форум:** Обърнете се към подходящия орган на досъдебното производство (например обжалвайте отказа на прокурора, подайте молба до разследващия съдия или се обърнете към съдията по задържането).
- 2 Познавайте се на съответните права по Директивата:** цитирайте член 7, параграфи 2 и 3 за достъп до всички веществени доказателства навреме за защита (например опровергаване на показания, представяне на оправдателна информация, коригиране на стратегията); съчетайте с член 47 от Хартата, като се позовавате на равенството на страните, което е пряко приложимо.
- 3 Отговорете на ограниченията:** Признайте ограниченията на член 7, параграф 4 (например нуждите на разследването), но изисквайте конкретни доказателства за необходимостта; отказите се нуждаят от съдебен контрол/мотивиране, с минимално въздействие върху защитата. За по-задълбочен анализ на тази статия вижте [тук](#), както и параграф 52 от решението на ЕСПЧ [по делото Jasper срещу Обединеното кралство](#).

4 **Уточнете и обосновете потребностите:** избройте желаните документи/материали; покажете как задържането им затруднява защитата (например оспорване на законността на разследването) и, вследствие на това, справедливото производство.

5 **Ескалирайте, ако е необходимо:** Уведомете съда за механизма за преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз относно спазването на член 7. За описание стъпка по стъпка на тази процедура, изгледайте обяснителните видеоклипове, достъпни [тук](#).

Относно това какво да направите като адвокат в случай на нарушение на задължението да се уведоми заподозряното лице за обвинението и престъплението, в което е обвинено, разгледайте по-подробно наръчника на Fair Trials за Директивата за правото на информация, достъпен [тук](#).

Относно Директива 2013/48/ЕС – Право на достъп до адвокат

Само в досъдебната фаза и в допълнение към дерогацията за географска отдалеченост, член 3, параграф 6 от тази директива позволява **временни дерогации** от достъпа до адвокат в извънредни случаи, строго ограничени до:

A

при неотложна необходимост да **се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици** за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице.

B

когато е наложително предприемането на незабавни действия от страна на разследващите органи, за да се **предотврати сериозно възпрепятстване** на наказателното производство.

В съображение 31 се уточнява, че по време на тези временни дерогации органите могат да разпитват заподозрени или обвиняеми лица без присъствието на адвокат, **само ако** ги информират за (упражнимото) право да запазят мълчание, ограничат разпита до минималното събиране на информация, необходимо за предотвратяване на сериозна вреда за живота, свободата и неприкосновеността, и гарантират, че няма да бъдат накърнени правата на защита (напр. Правото на лицето да не се самоуличава).

В знаковото дело „**Ибрахим и други срещу Обединеното кралство**“ ЕСПЧ определи „наложителни причини“ за ограничаване на достъпа до адвокат, като постанови, че при наличието на адекватни гаранции самопризнанията на заподозрени или обвиняеми лица без адвокат могат да бъдат допуснати за осъждане, без да се нарушава **член 6 от Европейската конвенция за правата на човека**. Той разработи двустепенен тест, при който съдът:

A

оценява дали са налице **убедителни причини** за ограничението.

B

след това **преценява вредата, нанесена** на правата на защитата от ограничението в конкретния случай. С други думи, разглежда въздействието на ограничението върху цялостната справедливост на производството.

За повече информация относно тези ограничения и актуалната съдебна практика по този въпрос вижте най-новия **[информационен бюлетин на ЕСПЧ по ключови теми](#)**

Какво става, ако уличаващи изявления са направени в контекста на полицейски разпит съгласно дерогацията по член 3, параграф 6 (т.е. без присъствието на адвокат)?

Адвокатите трябва да вземат предвид следните стъпки:

1

Определете законния обхват на дерогацията

Първо трябва да прецените дали ограниченията за достъп до адвокат са били приложени:

A

При извънредни обстоятелства.

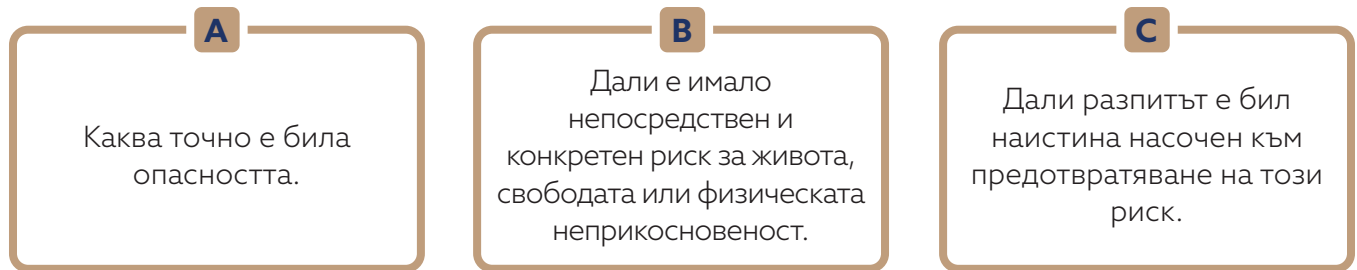
B

За временен период.

C

Въз основа на индивидуална оценка на обстоятелствата по делото.

За да формулирате такъв случай, ще трябва да прегледате документите, за да определите:

2

Проверете дали отклонението е надхвърлило границите си

Трябва да проверите дали разпитът е останал в рамките на разрешеното, като потвърдите, **че е бил насочен към спешната опасност и е бил прекратен, след като е била получена съответната информация** или **е присъствал адвокат**.

За да установите това, трябва да анализирате времето и същността на разпита:

- Властите получили ли са информация, която премахва необходимостта от спешни мерки?
- Разпитът продължил ли е повече от необходимото, за да се предотврати предполагаемият риск?
- Въпросите все още ли са били насочени към непосредствена **превантивна** цел или са станали по-широки или разследващи?

След като извънредната ситуация е приключила или достъпът до адвокат е бил неоснователно отказан, дерогацията става **недопустима**. Следователно всеки разпит, проведен след този момент, излиза извън законния обхват на дерогацията и следва да бъде оспорен съответно, като се задействат средствата за правна защита по член 12. Като адвокат на заподозряното или обвиняемото лице, Вие следва да поискате изключване на такива показания като доказателства.

З

Работете с доказателствата, получени по **време** на валидно отклонение

А

Първо, признайте, че в някои случаи (както бе споменато по-горе) разпитът без адвокат може да не нарушава член 3 и е **оправдан от непосредствена превантивна необходимост**.

Това укрепва достоверността и фокусира аргументацията върху използването на доказателствата, а не само върху законността на разпита.

В

След това напомнете, че целта на дерогацията е **превантивна, а не разследваща**. Като такава, подчертайте, че:

- ✓ Дерогацията съществува, за да неутрализира рисковете, а не за да се изгради обвинение;
- ✓ Всяко използване за разследване представлява злоупотреба с дерогацията.

С

Аргументирайте, че дори ако разпитът е бил законен, получените показания не могат да бъдат използвани за осъждане или налагане на наказание. По-скоро такива доказателства трябва да се третират като доказателства, получени в нарушение на член 3, дори ако технически това не е било така, и следователно като **недопустими за доказване на вина**. За да подкрепите този аргумент, позовавайте се на член 12, параграф 2, който изрично изисква правна защита, дори когато член 3 не е бил нарушен. Ако доказателствата можеха да се използват свободно, първият член би бил излишен.

В обобщение, препоръчваме адвокатите да възприемат следната окончателна правна позиция:

- 1** Член 3, параграф 6 позволява временен разпит без адвокат за спешни превантивни цели.
- 2** Това избягва нарушение на член 3.
- 3** Въпреки това, член 12, параграф 2 все пак изисква правна защита.
- 4** Следователно: Показанията, получени по силата на дерогацията, не могат да бъдат използвани за осъждане.

Относно Директива 2016/1919/ЕС – Право на правна помощ

Какво става, ако назначеният от държавата адвокат за правна помощ в процедурите по ЕЗА няма опит с ЕЗА или езикови умения?

A

Позовавайте се на член 7 от Директива 2016/1919/ЕС, за да изисквате качествени услуги за правна помощ, които са адекватни за справедливост, като цитирате изискванията за обучение от съображение 26 и необходимостта от ефективна защита по ЕЗА. Искайте замяна, ако конкретни обстоятелства го оправдават (например лошо представителство).

B

Аргументирайте съгласно член 6, че решенията за назначаване на адвокат трябва да бъдат взети с дължимата грижа и да зачитат правата на защита; свържете с Директива 2013/48/ЕС (по-специално съображения 45, 48 и член 11), която гарантира безплатен достъп до правна помощ от момента на ареста.

C

Ако не сте удовлетворени, обжалвайте съгласно член 8, като се позовете на член 47 от Хартата за ефективна защита/равенство на страните. Поискайте съдебно разпореждане за подходящ адвокат (например чрез списъци с дежурни адвокати) без разходи за клиента.

За подробни препоръки относно правната помощ прочетете [доклада](#) на Съвета на адвокатските колегии и адвокатските сдружения в Европа (CCBE), в който са изложени редица ръководни принципи за правилното предоставяне на правна помощ.

Проект FULL-PROOF

FULL-PROOF е проект, съфинансиран от Европейския съюз, чиято цел е да допринесе за рационализирането на наказателното производство чрез цялостно обсъждане на нарушенията на процесуалните права, които се случват в началните етапи на наказателните производства, по-конкретно тези в Директива 2012/13/ЕС, Директива 2013/48/ЕС и Директива 2016/1919/ЕС.

Ако искате да научите повече за този проект, посетете нашия уебсайт на адрес:

www.full-proof.eu

Консорциумът

Португалия

IPS_Innovative Prison Systems

България

Българския хелзински комитет

Италия

Университета в Болоня

Словакия

Академията на полицейските сили в Братислава

Полша

Полската платформа за национална сигурност

Словения

Института за мир

Румъния

Полицейската академия „Александру Йоан Куза“

FULL-PROOF.EU

Съфинансирано от Европейския съюз.

Съфинансирано от Европейския съюз. Изразените мнения и възгледи са само на автора/ авторите и не отразяват непременно тези на Европейския съюз или Европейската комисия. Нито Европейският съюз, нито Европейската комисия могат да бъдат държани отговорни за тях.

Съфинансирано от
Европейския съюз

INNOVATIVE
PRISON SYSTEMS

PPHS

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITY OF BULGARIA

